

tvang skal være afhængig af Indstilling fra de stebliche Myndigheder.

Til § 17.

Den her foreslaaede Erstatning for Ophevelsen af Lodsstvangen slutter sig nærmest til, hvad der i lignende Tilfælde er vedtaget i England.

Til § 18.

Da der ikke bør lægges større Vaand paa Lodsferiernes indbyrdes Ret til Lodsning end absolut nødvendigt, og Lodsafsløsning, saa meget som Forholdene tillade det, bør undgaaes, formenes det, at alene Lodsning ind i Gavn bør forbeholdes Stedets Lodsfer, men at lignende Ret ikke bør indrømmes i Almindelighed for Fjordenes Vedkommende, medens dog Ordningen af Lodsningens omraadet for de enkelte Lodsferier i det Hele bør bestemmes efter de særlige Forhold og Omstændigheder.

Den i Paragrafens 2det Stykke omhandlede, betingede Ret til Returlodsning, der er optagen efter Reglementet for Nalborng Lodsferi af 4de August 1839 § 2, bør tilkomme Lodsferierne i Almindelighed, da der herved kan spares Tid og Kræfter til Gavn saavel for Lodsferne som for Skibsarten, men at give en almindelig Ret til Returlodsning er fundet betænkeligt.

Til § 20.

Til Lodsartøjers Udstationering, der navnlig finder Sted ved Sundlodsferierne, er der hidtil alene anvendt Seilartøjer, der have vist sig tilstrækkelige for Tjenesten. Udstationering af Dampartøjer fra Lodsferierne vil være saa bekostelig, at der kun albeles undtagelsesvis vil kunne blive Spørgsmaal om at paabyde den. Der er derfor næppe Grund til i Loven, saaledes som af Kommissionen foreslaaet, særlig at nævne Dampere blandt de Artøjer, der skulle kunne fordres udstationerede, hvorimod det synes tilstrækkeligt at betegne dem ved Artøjer, hvori formentlig vil være indbefattet saavel Seil- som Dampartøjer.

Naar Lodsfer ere udstationerede i et Fyrskib, findes det naturligt, at Lodsferiet ikke bidrager til Fyrskibet, da Opholdet ombord er forbundet med Udgifter og Ulemper for Lodsferne; Dragør Lodsferi, som har Lodsfer ombord i Dragøens Fyrskib, yder derfor ikke noget Bederlag herfor.

Til § 21.

Paabydelse af Seisning ombord af et Flag til Legn paa, at Skibet har Lods ombord, er ikke funden tilraadelig, navnlig da der ved et saadant Lodsafkjendingsflag gives Uvedkommende en Underretning, der kan være til Skade for Lodsferne, uden

at disse opnaa en Fordel, der veier op mod denne Ulempe.

Til § 24.

Paabudet i Lodsforordningens § 21 om, at Erkyndigelse hos Skibsføreren om Skibets Egenskaber og Beskaffenhed skal ske i Overværelse af nogle af Skibets Besætning, er ikke optaget, da dette vanskelig kan finde Sted i Praxis; det maa formentlig bero paa Lodsfer, om han efter Omstændighederne vil fordre de omhandlede Oplysninger afgivne i Vidners Nærværelse.

Til § 25.

Bestemmelsen om, at Skibsføreren er pligtig at lade Lodsbaaden slæbe med Artøjet, er optagen efter den norske Lodslov, og er der herved navnlig taget Hensyn til de mindre Lodsferier, hvis Baade i Reglen ikke have anden Besætning end Lodsfer.

Til § 26.

Bestemmelsen i Anordning for Nyords Lodsferi af 28. Februar 1780 § 10 om, at det er Skibsførerens Pligt at holde Udfig efter Seilere og til Ankens liggende Skibe og betimelig advare Lodsfer, synes stemmende med, hvad Sagens Natur og rigtig Fordeling af Arbejdet mellem Lods og Skibsfører tilfiger, og er derfor optagen her.

Til § 28.

Den her omhandlede Berettigelse for Lodsfer til at forlade Skibet bør indrømmes ham, for at han ikke i længere Tid uden Nødvendighed skal være borte fra sin Station, hvor der kan være Anvendelse for ham til anden Lodsning.

Til § 31.

Det har været under Overveelse i Kommissionen, om der ikke, saaledes som det allerede er Tilfældet ved Nyords Lodsferi, burde oprettes Erstatningsklasser ved de større Lodsferier, navnlig Sundlodsferierne, hvilket vilde yde de ved Lodsfernes Ufetterrettelighed tilfaldne Skibe en større Garant, end de nu have, da de efter den nuværende Ordning kun kunne holde sig til vedkommende Lods, der ofte vil være ude af Stand til at yde en større Erstatning. Kommissionen har imidlertid ikke fundet det stemmende med Billighed ved Lov at paalægge de andre Lodsfer at erstatte en uden deres Skyld foranlediget Skade. Hertil kommer, at yderligere faste Afdrag i Lodsfernes Indtægter end de nu stedfindende næppe kunne tilraades, og at Erstatningsklasserne vilde være uden Betydning overfor større Tab. Kommissionen har derfor indskrænket sig til, hvad den ikke finder ubilligt efter det Sammenhold, som bør forudsættes at være tilfede hos Medlemmerne af et Lodsferi, at foreslaa, at Lodsferiet i sin Helhed i Tilfælde af Grundstøden, selv